

متن پرسش

بسم الله النور سلام علیکم استاد عزیز: زیارت قبول و نورش ماندگار تا ابد، خدا خیرتون بده، بحث تون در مورد پیامبران خدا و نظر به آغاز آغازها رو گوش دادم، مثل همیشه عالی بود، مدتهاست که یکی از درگیری های فکریم همین بود که گمان می کردم ما که هیچیم پس نحوه بودن مان هم به اراده الهی است و همیشه می خواستم خودش نحوه بودنی چون شهدا و صالحین بهم بده، به نظرم باز رو این موضوع صحبت کنید، ۱. یعنی بنا بر تشکیکی بودن عالم وجود هر موجودی در مرتبه ای هست و خدا به او بودنش رو می دهد؟ خب آخر مگه ما به خودی خود چیزی داریم که نحوه بودن ما به خودمان باشد، مراتب رو باز خدا قرار داده، حتی اگه بنا به سنت و علم باشد باز هم اراده اوست، البته چیزی که متوجه شدم اینکه ما خودمون اون مرتبه و اون نحوه بودن رو انتخاب می کنیم. درسته؟ ۲. یادم میاد تو شرح جنود عقل و جهل هم توضیحاتی رو این موضوع فرموده بودید، الان که فکر می کنم شاید از سر غرور یا تنبلی که می خواهم همه چیز رو بندازیم گردن خدا و کاری نکنم، تو این مرحله گیر می کنم. استاد راه برون رفت از این مرحله چیست؟ محتاج ایمان و یقینم، چقد معرفت و عمل صالح اینجا موثره؟ ان شاءالله نفس تون به قلبمون ایمانی با روحیه جهادی متناسب با زمانه مان و عاقبت بخیری و شهادت در رکاب آقا بده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: امکان ما، از ما است و خداوند وجود ما را به ما می دهد. وقتی ذات انسان، امکان صرف است و امکان، همان ظرفیت و استعداد است، پس وجوددهی حضرت رب العالمین به یک مرحله ختم نمی شود بلکه از آنجایی که انسان امکانات بی شماری در وجود خود دارد همواره خود را می تواند از طریق عبادات و معارف آماده کند برای تجلی وجودی شدیدتر تا آنجایی که کل اسماء الهی را در خود شکل دهد و در اوج قرب با حضرت رب العالمین قرار گیرد. موفق باشید